

ומים מעושנים⁽⁸⁹⁾ פסולים לנסכים.

ועולת העוף לא נאמרה בה מצוות הקפת ימין **שמא תמות** העולה **בעשן** המזבח.

מיתיבי: קשה על זה שאמר רבי יוחנן שחששו שמא יתעשנו הנסכים, ומשום כך לא הקיפו הכהנים המנסכים על המזבח כשהנסכים בידם, והלא נאמר במסכת תמיד: **בא** לו הכהן הגדול שיכול לעשות את כל עבודות הכהונה, ואינו תלוי בפייס כשאר הכהנים, וכשבא להקיף את המזבח מאין הוא מתחיל, מקרן דרומית מזרחית וממשיך להקיף קרן מזרחית צפונית וממשיך ומקיף קרן צפונית מערבית וממשיך ומקיף קרן מערבית דרומית, נתנו לו יין לנסך והיינו סבורים לומר שהקפה זו שעושה הכהן היא כשהיין בידו, ומוכח שלא חוששים שמא יתעשנו הנסכים בזמן הקפת המזבח וקשה על רבי יוחנן.

אמר רבי יוחנן: הקפה שהיה כהן גדול עושה ב-טו **ברגל** היה עושה ולא היו הנסכים בידו עד שבא למקום שמנסכים שם, כי חששו שמא יתעשנו שם, ושונה כהן⁽⁹⁰⁾ גדול שיש לו מצווה להקיף בגלל שבא למזבח להקטיר עולה גם כן, מה שאין כן כהן-הדיוט שזכה בפייס רק בניסוך היין שעולה מיד למקום הניסוך והנסכים בידו וחוזר על עקבו.

ומאותו מקום עד לבית הדשן היה גם כן מרחק של כ"ב אמה ובאלכסון היה זורק, וכלל בידינו שכל אמה בריבוע כשמחשיבים אותה באלכסון הרי היא אמה ועוד שני חומשים, ואם כן כ"ב אמה באלכסון הם שלושים אמה וארבעה טפחים, הוסף עליהם שלושה טפחים שהיה בית הדשן רחוק מן הכבש — הרי שלושים ואחת אמה ועוד טפח היה מרחק זריקת מוראה ונוצה של העולה, ומדוע אמר רבי יוחנן שרק יותר משלושים אמות היה זורק?

ומתצינן: **מקום גברא** מקום שהכהן היה עומד בשעת הזריקה **לא קא חשיב** רבי יוחנן, ולכך החשיב רק יותר משלושים, המקום מעמדו של הכהן היה אמה.

שנינו במשנתנו: **כל העולים למזבח** עולין דרך ימין ומקיפין את המזבח חוץ מן העולה לג' אלו [ניסוך היין והמים ועולת העוף] שבהן כשעולה למזבח פונה מיד לשמאלו ואינו מקיף את המזבח.

מאי טעמא לא נאמרה באלו שלושה דברים המצווה לעלות דרך ימין?

אמר רבי יוחנן: נסכים לא נאמרה בהן המצווה לעלות דרך ימין ולהקיף את המזבח משום שחששו **שמא** מעשן המזבח **יתעשנו** הנסכים בזמן שמקיף את המזבח⁽⁸⁸⁾, ויין

89. יין מעושן מבואר ברמב"ם [פ"ו מאיסורי מזבח ה"א] שפסול לנסכים, אך הלא דברי הגמרא אמורים גם לגבי ניסוך המים. וברמב"ם בפירושו המשניית כאן מבואר שגם במים פוסל העשן.

90. כך דעת רש"י שרק כהן גדול היה מקיף

והשליך אותה משמע שתהיה לבד בלי דבר אחר.

88. הקשה השפת אמת הלא אפשר לכסות הנסכים במכסה עד למקום הניסוך, ושוב לא יתעשנו.